

De poëzie in Jonas Winterland

Eind januari ligt de nieuwe cd van de West-Vlaming Jonas Winterland (34) in de rekken. Zijn derde al. Op *Liever uit Balans* staan liedjes voor vele zielen. Soms blijmoedig, vaak vermoeid. Maar altijd in een krachtige taal en zonder franjes.

"In alles zit een barst, net daardoor kan het licht binnenvallen." Het citaat van de betreurde Leonard Cohen zegt hoe Jonas Winterland naar zichzelf en naar de wereld kijkt. Hij was al 26 toen hij voor het eerst zijn zelfgeschreven liedjes aan een publiek liet horen. Jonas: "Op het vrij podium van *Het Depot*, waar de muzikscene van Leuven elke maand samenkomt. Ik durfde eerst niet maar een vriend schreef ons samen in, zodat ik voor een volongen feit stond. Ik voelde me immers geen performer en heb zeker niet de beste stem. Maar omdat ik nu eenmaal liedjes schreef, was op een podium gaan staan toen een noodzakelijk kwaad."

Uit de diepe ziel

Met dat podium is het intussen wel goed gekomen. Jonas combineert er zijn twee passies: schrijven en muziek maken. "Ik moet eerst een sterke melodie in mijn hoofd hebben vooraleer er een tekst bij komt. Maar ze zijn allebei even belangrijk. Als je niet genoeg aandacht hebt voor de tekst, laat je van een nummer veel potentieel liggen. Het is telkens een lang proces, want ik schraaf en schrap veel. Vooral bij dit laatste album valt dat op. Er is veel weggelaten en ook de muziek is wat kaler, zonder de weelderige arrangementen uit mijn beginperiode. Ik voel dat de liedjes nu

meer adem hebben." Inspiratie voor de thema's haalt Jonas uit zijn nabije omgeving. "Ik hoef niet naar verre oorden te reizen. Als je betekenisvolle relaties hebt met andere mensen, kan je daar alles in vinden, zowel euforie als verdriet. En het is die barst van Leonard Cohen die mij in mensen boeit. Die ene procent die je nooit kan doorgronden zodat je altijd op zoek bent. Mijn fantasie wordt gevoerd door wat het leven mij aanbiedt. Dat maakt mijn teksten soms heel persoonlijk, maar ik laat het publiek wel de ruimte voor een eigen interpretatie. Een nummer is voor mij geslaagd als het basisgevoel dat ik erin heb gestopt, herkend en gedeeld wordt."

Verschroeiende passie

De titel van het nieuwe album zegt het al, de single die in 2016 uitkwam, *Burn-out, meer wil ik niet*, nog meer. Jonas: "Ik heb inderdaad een persoonlijke crisis doorgemaakt. Een burn-out zou ik het niet noemen, maar er was een soort vermoeidheid omdat ik door steeds gepassioneerd bezig te zijn met muziek en teksten niet doorhad dat ik mezelf fysiek uitputte. Een fenomeen van de tijd trouwens: we leven met z'n allen veel te snel. Toch vind ik het album ook heel positief. Het is een belangrijke overwinning geweest op mezelf om in een moeilijk en superdruk jaar toch

nieuwe liedjes te blijven maken. En dat dit derde album nu in de winkel ligt, schept weer mogelijkheden dat er ook een vierde komt." Op welk podium hij dat album dan graag zou voorstellen? Jonas: "Ik zing in het Nederlands, met een doorbraak in het buitenland ben ik niet zo bezig. Maar mocht ik ooit de kans krijgen om in de Olympia in Parijs te staan, dan zeg ik ja. Alleen al omdat Jacques Brel er zijn grootste triomfen heeft gevierd."

Tekst: Suzanne Antonis
Foto's: Katrin Peeters

Info:

www.jonaswinterland.be/concerten

Ook de moeite deze maand

❖ *Halfweg van Ronny Mosuse*

De muzikale spons in Ronny zuigt alles op wat er op zijn levenspad komt, waarna hij het vertaalt in krachtige liedjes. Met de stem van de

boodschapper altijd in het midden.

(www.ronnymosuse.com)

❖ *Schuman/Schubert van Annelen Lenaerts & Dionysis* (Warner)

Harp en klarinet, het lijkt een vreemde combinatie. Voor feeëriek kamerstuk uit het oeuvre van Schuman

en Schubert, passen ze echter wonderwel bij elkaar.

(www.annelenlenaerts.com)

❖ *Who's gonna stop us van El Juntacadáveres* (EP, vinyl)

Een Argentijnse bandoneon- en saxofoonspeler die naar België emigreert en hier

enkele topmuzikanten rond zich verzamelt. Daar kan alleen steengoede wereldmuziek van komen.

(www.eljuntacadaveres)